

Door hem werden onder meer gekocht: 32 beelden voor 1 gulden en 5 stuivers; de grôte schilderijen, twee grote kruizen, de grote altaarstaan en het hout van het koor. Het koper dat verkocht werd, had een gewicht van 1530 pond, het ijzer woog 258 pond. Een zekere Hans Jagers werd de eigenaar voor respectivelijk $3\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ stuiver het pond.

Zo verdween de inventaris van de kerk van Gemert. Bovengenoemde Quix schrijft, dat hij meent, dat er nog verschillende vanen en kazuifels in den Bosch zijn bij Balthasar, wonende in Den Schütbogaert.

M.H.J. Pennings

GEBRUIKEN BIJ HET OVERLIJDEN VAN KINDEREN

(Gegevens ontleend aan het boek "Peelwerkers" van Antoon Coolen).

De vader van het gestorven kind gaat het droeve feit meedelen aan de buurman, wiens twee dochtertjes meteen in de hele omgeving de boodschap gaan rondbrengen, overal waar kinderen zijn. De volgende dag trekken alle jongens en meisjes twee aan twee met de mand tussen hen in de wegen langs. Ze komen aan elke deur en zeggen "We komen asteblijf strooisel ophalen voor het kiendje". Ze krijgen vellen rood, blauw, groen en purper kastpapier. Ze krijgen bij de boeren palmtakken, ze krijgen centen. Dan gaan ze na afloop naar de koster om voor de gekregen centen kleurig vloeipapier, zilverpapier, dunne ijzerdraad en watten te kopen. 's Avonds zitten ze in het sterfhuis het kleurpapier tot strooisel te knippen. De grote meisjes zitten aan tafel met schaar en breinaald fijne witte en rode rozen te maken van het papier en de ijzerdraad, die de steel vormt, wordt omwonden met groen papier. De vader van het pasgestorven kind heeft van latten een kruis gemaakt. Dit wordt omwikkeld met palmtakken. Dan worden daarin witte en rode rozen met de steel vastgemaakt. In een hoek van de herd staat op een stoel het kistje met het dode kind.

Op een laag muurkastje erachter staat een kruisbeeld en twee brandende waskaarsen. Het is een eigengemaakt kistje, want de mensen zijn arm-

Als alles klaar is worden er watten over het lichaampje van het kind gelegd en met volle handen strooit men zilverstrooisel over en langs witte waten. Dan zet een van de grotere meisjes een kroontje van blauwe rozen op het hoofdje van het kind in het kistje.

Als beloning voor het werk van de kinderen wordt er gezorgd voor krentenbollen en chocolademelk. Bij de begrafenis lopen twee strooistertjes voorop, ze strooien de gekleurde snitsels op de grond. Daarachter komen twee grotere meisjes met het kruis. Dan volgt een meisje met palmtrossen en vier jongens, die samen het kistje dragen, waarover een wit kleed en een blauw kruis. Eerst komen de mannen in de stoet, de vader voorop. De moeder is de eerste bij de vrouwen, ze draagt de falie en een kap over het hoofd, gesloten voor het gezicht.

Na afloop van de begrafenis krijgen de kinderen in het sterfhuis boterhammen met kaas en koffie. Ze bedanken tenslotte de ouders van het kind en gaan naar huis.

Het kindje was net een engeltje.

M.A. van der Wijst

EEN JOHANNA VAN GHEMERT in 1436

In het register op de leenaktenboeken van het kwartier van Nijmegen komt op bladzijde 614 voor: Johanna van Ghemert, echtgenote van Dirck van Brakel. Het betreft hier de tiend van Brakel.

Wie is deze Johanna ?

v.d.W.